

er en udmærket god Ting, at Folk lærer at være forsigtige. Men det forekommer mig, at naar Forsigtigheden skal drives saa vidt, som det maa ske, for at man kan færdes paa Københavns Gader uden at udsætte sig for at blive kørt ned af Motorøkretøjer, er det i sig selv en Ulempe, og det maa dog vel ogsaa siges, at den øvrige Færdsel hemmes og standses ikke lidt, naar der skal udvises saa stor Forsigtighed, som Tilfældet er for overhovedet at kunne færdes dér. Paa den anden Side forekommer det mig, at det, Motorøkretøjerne kan vinde ved at faa Lov til at køre nogle Kilometer mere i Timen, er overordentlig lidt. De Afstande, der er Tale om at tilbagelægge her i Hovedstaden, er ikke store, og det Spørgsmaal, om der maa køres 25 eller 30 km i Timen, kan for de allerfleste Ture, der er Tale om at gøre med Motorøkretøjer, kun dreje sig om en Tidsgævinst af enkelte Minutter. Det forekommer mig, at naar man tager alle fornuftige Hensyn i Betragtning, er man gaaet til den yderste Grænse for, hvad der kunde være rimeligt og naturligt i Henseende til at tillade hurtig Motorøkørsel ved den gældende Lov af 1913 eller i alt Fald ved Lovforslaget, som det var fremsat af den højtærede Justitsminister. Hvis Lovforslaget skulde blive vedtaget i den Skikkelse, det har faaet i det høje Folketing, forekommer det mig, at Grænsen maa siges at være overskredet, og det er jo en Opfattelse, jeg ikke er alene om. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der allerede er fremkommet en Række Henvendelser og Protester mod den store Hastighed fra forskellige interesserede og sagkyndige Sider. Vi har faaet Henvendelse fra Foreninger af Vognmænd, fra Foreninger af Kuske, fra Grundejerforeninger, fra Foreningen til Gadefærdselens Betyggelse. Det er altsaa Foreninger, hvis Medlemmer vel paa forskellig Maade maa siges at forstaa sig ganske godt paa det Spørgsmaal, her foreligger, og jeg vil bede det Udvalg, som jeg gaar ud fra bliver nedsat, at se velvilligt paa disse Henvendelser. Det er mit Haab, at Resultatet maatte blive, at man i alt Fald for den tilladte Hastighed her i Hovedstaden ikke kommer ud over det, som er foreslaaet af den højtærede Justitsminister, altsaa atter kommer bort fra den forhøjede Maksimalhastighed, som er vedtaget af Folketinget.

Bojsen: Da jeg hører, at der skal nedsættes et Udvalg, vil jeg gerne henvende Udvalgets Opmærksomhed paa en sær-

lig Ting. Det er de saakaldte Motorcyklister. Den Hastighed, som de har igennem Københavns Gader, er jo ganske overordentlig, og naar der kommer saadan en Motorcyklist susende forbi et gammelt Menneske, tænker man, at man næsten har reddet sit Liv, og undrer sig over, at man har reddet det. Den hurtige Kørsel gaar mere ud over gamle Folk end over unge. Man kan jo ikke forlange, at gamle Mennesker skal være saa gymnastiske, at de kan faa Tid til, naar de stiger af Sporvognen, at springe til Side. Jeg beklager derfor, at man har sat Maksimalhastigheden for Motorøkretøjer op. Jeg synes, man snarere skulde sætte den ned, for jeg mener, at de gamle Mennesker her i Byen har lige saa god Ret til at leve som de unge.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa give den sidste ærede Taler fuldkommen Ret. Den Maade, hvorpaa Motorcyklister kører i Københavns Gader og nærmeste Omegn, er ganske utilbørlig, men Sagen er, at naar de kører med denne uforsvarlige Hastighed, overskrider de i høj Grad den lovlige Hastighed. Det ligger i Forholdenes Natur, at det er vanskeligt for en Betjent at anholde en saadan Motorcyklist, som farer af Sted. Men der er sikkert Grund til at indskærpe Politiet paa det stærkeste at have Opmærksomheden henvendt paa Motorcyklisternes uforsvarlige og for deres Medmennesker farlige Kørsel og ogsaa at opfordre Motorcyklisterne til at optræde paa en anden Maade. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Lovgivningsmagten overfor den Maade, hvorpaa Motorcyklisterne optræder, kunde sige, at man vilde behandle dem noget strengere end Automobilisterne. Der finder ikke saadanne Udskejelser Sted fra Automobilisternes Side som fra Motorcyklisternes Side, saa vidt jeg har kunnet iagttage Forholdet, og det ligger vel ogsaa i, at det for største Parten er unge Mennesker, der kører paa disse Motorcykler og i samme Omfang, som de ikke har noget at køre efter, jager forfærdeligt paa. De Mennesker, som har noget fornuftigt at foretage sig med deres Kørsel, kører nemlig, saa vidt jeg ved, i Regelen nogenlunde forstandigt, men de Mennesker, der kører efter ingenting, kører, som om de havde det allerværste bag sig og skulde køre fra det. Jeg kan derfor kun give det ærede Medlem Ret i, at den Maade, hvorpaa Motorcyklisterne færdes i København og nærmeste Omegn,